

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 8. oktober 2012
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Christina Hjeresen
Sagsnr.: 2012-0033-0306
Dok.: 556973

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. S 48, som medlem af Folketinget Pernille Skipper (EL) har stillet til justitsministeren den 2. oktober 2012.

Morten Bødskov

/

Rikke-Louise Ørum Petersen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. S 48 fra medlem af Folketinget Pernille Skipper (EL):

”Mener ministeren, at det er hensigtsmæssigt, at Erstatningsnævnet kan nedsætte en erstatning til ofre for forbrydelser fra det i en dom fastsatte niveau, på baggrund af at gerningsmanden ikke har bestridt erstatningens størrelse i forbindelse med domsafsigelsen, og mener ministeren ikke, at det i sådanne tilfælde kan være problematisk, at Erstatningsnævnet kommer til at fremstå som modpart til ofret?”

Svar:

Jeg kan indledningsvis henvise til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 1157 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg om reglerne for erstatning til ofre for forbrydelser.

Som det nærmere fremgår af den nævnte besvarelse, foretager retten ikke en egentlig prøvelse af skadelidtes erstatningskrav, i de tilfælde hvor skadevolder under en straffesag ikke gør indsigelser mod erstatningspåstanden. I sådanne tilfælde skal Erstatningsnævnet foretage en selvstændig prøvelse af erstatningskravet med henblik på at fastsætte det beløb, som skadelidte efter de almindelige erstatningsretlige regler har krav på.

Jeg er i den forbindelse opmærksom på, at det for en forurettet umiddelbart kan virke uforståeligt at få tilkendt et andet (mindre) beløb i erstatning af Erstatningsnævnet, når den pågældende føler sig berettiget til et bestemt (højere) beløb, fordi gerningsmanden under retssagen ikke har gjort indsigelser mod erstatningens størrelse.

Omvendt tror jeg også, at de fleste kan se rimeligheden i, at den særlige ordning, hvor staten yder offererstatning, ikke skal føre til, at der ydes en erstatning, som ligger langt højere end det, som skadelidte efter de almindelige erstatningsretlige regler har krav på, alene af den grund at en skadevolder under en retssag ikke har gjort indsigelser mod at betale en erstatning, der ligger udover det faktisk lidte økonomiske tab.

Den erstatning, der udbetales fra staten, bør således være i overensstemmelse med praksis på området i andre tilsvarende sager, og erstatningens størrelse må fastsættes til det beløb, som retten må forventes at ville have fastsat, hvis erstatningsspørgsmålet var blevet prøvet af retten.

Det er på den baggrund min opfattelse, at ordningen efter offererstatningsloven fungerer hensigtsmæssigt.